

Augustus 2015

Weekthema: Op reis met Paulus (2)

Dinsdag

Naar Efeze

Lezen: Handelingen 19: 1-20

Wanneer Paulus in Efeze het Evangelie brengt, gaat dat gepaard met wonderen. Daar komen allerlei soorten mensen op af. Ook rondreizende geestenbezweerders, die 'de truc van Paulus willen afkijken'. Wanneer zij proberen in de naam van Jezus een bezetene te bevrijden, worden ze gewond en te schande gezet. 'Christus ken ik, maar wie zijn jullie?' De Naam van Jezus is geen wondermiddel die je kunt inzetten voor je eigen doel. Zo gaan we er vaak mee om. We gaan onze eigen gang, tot er iets gebeurt wat onze macht te boven gaat. Dan willen we wel dat God ons helpt. Zo doen we niet anders dan die geestenbezweerders: God voor je karretje spannen. Dat is gevaarlijk, want we koesteren een zekerheid die vals is. God zal ons wel helpen. Maar God laat niet met Zich spotten. Wil God dan niet helpen? Natuurlijk wil Hij dat! Wie op Hem zijn vertrouwen stelt, zal niet beschaamd worden! Maar dat is iets anders dan God af en toe inschakelen bij problemen, en verder je eigen gang gaan. Wie God kent, zal Hem vertrouwen, om hulp vragen, liefhebben, loven en zich hoe langer hoe meer aan Hem overgeven.

Woensdag

Afgoden in Efeze

Lezen: Handelingen 19: 21-40

Efeze hoort het Evangelie van Christus, de opgestane Heere. Maar er zijn andere machten in de stad. In Efeze wordt de godin Artemis vereerd in haar beroemde tempel. Met de dienst aan deze godin wordt veel geld verdiend. Zo werkt afgoderij: ik dien de god, waaraan ik het meeste heb. De dienaars van Artemis geven hun inkomstenbron niet op en een strijd ontstaat. Het Evangelie wordt nooit gebracht in een vacuüm. Waar de macht van Christus wordt verkondigd, komen ook andere machten openbaar. Zij proberen tegenstand te bieden; proberen hun positie te behouden. Die strijd maakt Paulus aan den lijve mee. Die strijd kent iedere gelovige. Raak dus niet in paniek, wanneer je die strijd in je eigen leven

ziet. Het is een teken van Christus' aanwezigheid. Juist aan de Efeziërs schrijft Paulus over deze dingen. Christus is opgewekt uit de dood. Daarmee is de macht van de dood (dus ook van de afgoden) gebroken. Christus zit aan de rechterhand van de Vader, boven alle kracht en macht en heerschappij! Wie van Hem is, ziet de strijd in zijn leven, maar mag ook weten: Christus is Overwinnaar! Ook van de machten, waar ik nog dagelijks tegen vecht.

Donderdag

Afscheid in Milete

Lezen: Handelingen 20: 13-38

Paulus haast zich om opnieuw om met Pinksteren in Jeruzalem te zijn. Hij gaat terug, 'gebonden door de Heilige Geest, zonder te weten wat hem overkomen zal'. Dat klinkt onheilspellend. Het allerbelangrijkste is dat hij zijn opdracht afmaakt om het Evangelie vertellen. Verder vindt hij zijn leven niet waardevol. Is dat niet een beetje extreem? Het lijkt wel alsof Paulus in zijn toespraak de mensen van zijn lijstje afvinkt. Jullie heb ik de volle raad Gods verkondigd, nu kan ik weer verder. Jullie hebben het Evangelie gehoord, ik mag door. Daar leeft Paulus voor: om het Evangelie te brengen aan mensen die zonder Jezus Christus verloren gaan. Daarvoor reist hij van Azië naar Europa en weer terug. Paulus weet dat hij een werktuig is in Gods hand. Omdat de Heere hem wil gebruiken, zet Paulus zich helemaal in, in volledige gehoorzaamheid. Zo was Paulus' Meester ook. Christus was gehoorzaam tot in de dood. Christus volgen in gehoorzaamheid is het mooiste wat een mens doen kan. Want wie Hem zo volgt, is nooit ver bij Hem vandaan. Paulus wist dat. Ben jij al een bruikbaar werktuig van de Heere Jezus of ben je nog te veel van jezelf?

Vrijdag

Naar Jeruzalem

Lezen: Handelingen 21: 1-26

Onderweg krijgt Paulus de waarschuwing dat hij niet naar Jeruzalem moet gaan. In Caesarea profeteert ene Agabus dat Paulus, wanneer hij naar Jeruzalem gaat, gebonden zal worden en overgegeven aan de heidenen. Let even op hoe deze profetie werkt: Agabus zegt er niet bij dat dit niet Gods weg is. Hij zegt er alleen bij dat het zal gebeuren, wanneer Paulus gaat. Paulus gaat wel, na gebed en in gehoorzaamheid. Voor ons als lezers is niet duidelijk of hij nu

Gods weg gaat of niet. Hoe kun je dat nu weten? Gaat het straks fout in Jeruzalem, als Paulus wordt opgesloten, of is dat juist Gods bedoeling? Misschien is het goede van dit gedeelte wel te ontdekken dat God ook reageert op keuzes van mensen. Zelfs als Paulus in ongehoorzaamheid naar Jeruzalem is gegaan, heeft de Heere het gebruikt om Paulus daar te krijgen waar hij wezen moet: voor de keizer in Rome. Als wij de foute keuze maken, is de Heere niet klaar met ons. Hij geeft daarna weer een mogelijkheid om te kiezen. 'Hij maakt het kwade goed'. Ook onze fouten wil Hij ten goede keren, tot opbouw van Zijn koninkrijk.

Zaterdag

Malta

Lezen: Handelingen 28: 1-10

Op het eiland Malta zijn de mensen erg gelovig. Althans, ze hechten geloof aan van alles en nog wat. Vooral geloven ze in 'de voorzienigheid'. Wat je overkomt in het leven, zal je wel verdiend hebben. Paulus wordt door een slang gebeten, dus zal hij wel een misdadiger zijn die straf verdient. Paulus geneest op een wonderlijke manier van zijn wond, dus hij moet wel een god zijn. En als er een god bij je komt, dan moet je die aanbidden. Die manier van denken is ook in de kerk niet vreemd. We maken van de Heere ook vaak zo'n instantie van voorzienigheid. God zegent iets, en dan gaat het goed. Of God zegent niet en dan gaat het niet goed. En dan draaien we het om. Als het goed gaat, zegent God het. Dus Gods zal het wel goed vinden. Zo kijken we naar onze relaties, carrière, keuzes in het leven. Laten we allereerst onze keuzes baseren op gehoorzaamheid aan Gods Woord. Levend vanuit de beloften van God, en aan de hand van zijn geboden. Die zeggen wat God van ons vraagt, en wat Hij ons geven wil. In Jezus Christus worden die twee vervuld: Gods wet en Zijn beloften.

Zondag

Rome!

Lezen: Handelingen 28: 11-22

Na veel omzwervingen komt Paulus aan in de hoofdstad van de wereld: Rome. Zo heel anders dan hij dat ooit had gedacht. Hij komt aan als gevangene van de keizer, dus wat kan hij hier nu beginnen? Maar dan komen de leden van de christelijke gemeente van Rome

Paulus begroeten. En toen... Paulus vat moed. Wat mooi om te zien dat er al een gemeente van Christus is in het centrum van de wereld. Het is alsof de Heere God zegt: 'Paulus, ik wil je gebruiken tot Mijn eer, maar ik heb je niet nodig'. Als er een gemeente moet zijn in Rome, zorgt Hij daar zelf voor. Daarnaast is het mooi om te zien dat de gemeente naar Paulus toekomt om hem te begroeten. Soms kan iets wat wij zien als een klein gebaar, voor een ander een teken zijn van hoop. God gebruikt niet alleen Paulus, maar Hij gebruikt de gemeente ook om Paulus te bemoedigen. De Heere is aan het werk, en Hij vergeet ons niet. De Heere wil zo Zijn gemeente gebruiken tot eer van Zijn naam en tot opbouw van mensen. Wie zal vandaag moed vinden, omdat jij hem of haar in de naam van Christus begroet?

Maandag

Van Jeruzalem naar Rome

Lezen: Handelingen 28: 23-31

Zo is Paulus gereisd, en wij reisden met hem mee. Van Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, naar Rome, de hoofdstad van de wereld. Dat was niet alleen de weg van Paulus, maar die van het Evangelie. Gods beloften zijn niet alleen voor een enkel volk, maar voor heel de wereld. Het heil is voor alle volken. Dat is niet iets van wat Paulus zelf heeft bedacht, maar dat is al door Jesaja geprofeteerd. Als Gods uitverkoren volk niet wil horen naar Zijn boodschap, dan wordt die boodschap aan anderen gebracht. Omdat de Heere God zo heel de wereld op het oog heeft, zit jij nu dit stukje te lezen. De heidenen, daar horen wij ook bij. Aan ons, in Europa en de andere werelddelen, wilde de Heere niet voorbij gaan. Daarom zond Hij aan ons boodschappers, die ons het Evangelie van het kruis van Jezus Christus moeten verkondigen. Wat jij in de achterliggende gedeelten hebt gelezen, is geen dorre geschiedenis. Het is de weg die God ging naar ons toe. In zijn Heilsplan is plaats voor ons, heidenen van Europa. En dat is nog steeds zo. Dat geeft goede moed, voor ons continent, ons land, en ons persoonlijk.